

Sygn. akt I CKN 991/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Tadeusz Wiśniewski (spraw.)

Sędziowie: SN - Antoni Górski

SN - Hubert Wrzeszcz

Protokolant: Ewa Krentzel

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2000 r.

na rozprawie sprawy

z powództwa Syndyka Masy Upadłości „S.” [...] w W.

przeciwko Spółdzielni „[...]” w W.

o zapłatę

na skutek kasacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 kwietnia 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

oddala kasację i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania cywilnego.

U Z A S A D N I E N I E

Uwzględniając apelację pozwanej Spółdzielni, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 1 kwietnia 1998 r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że uchylił częściowo nakaz zapłaty wydany przeciwko niej i jednocześnie w określonych zakresach zarówno umorzył postępowanie w sprawie, jak i oddalił powództwo wytoczone przez Syndyka Masy Upadłości „S.” [...] w W. o zapłatę kwoty 180.778,71 zł. Zarazem oddalił dalej idącą apelację strony pozwanej.

W kasacji strona pozwana powołała się na naruszenie prawa materialnego (art. 455 k.c. przez błędne przyjęcie, że termin świadczenia był oznaczony) i wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji wraz z wyrokiem Sądu pierwszej instancji przez oddalenie powództwa co do kwoty 19 033 zł.

Rozpoznając kasację według przepisów dotychczasowych (art. 5 ust.2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554) Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w razie nie powołania się przez skarżących na ewentualne uchybienia związane z drugą z podstaw kasacyjnych (art. 393¹ pkt 2 k.p.c.), a taka właśnie sytuacja ma miejsce w rozpatrywanym wypadku, dla dokonywanej przez Sąd Najwyższy oceny trafności zarzutu naruszenia prawa materialnego (art. 393¹ pkt 1 k.p.c.) miarodajne są ustalenia faktyczne tkwiące u podstaw wydania zaskarżonego orzeczenia. Okoliczność ta oznacza – z uwagi na związanie Sadu Najwyższego granicami kasacji, jak i ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę

zaskarżonego wyroku (art.393¹¹ i 393¹⁵ *in fine* k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2000 r.) – że zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny ustalenia faktyczne, nie mogą zostać poddane kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Ustalenia te zaś kategorycznie wskazują, że strona powodowa w odniesieniu do spornej sumy wezwała pozwaną Spółdzielnię do zapłaty, przy czym ostateczny termin zapłaty został określony na dzień 30 sierpnia 1990 r. Skoro zatem skarżąca w kasacji ustalenia tego nie podważa, to tym samym zgłoszony przez nią zarzut naruszenia art. 455 k.c. nie mógł odnieść oczekiwanego rezultatu. Zgodnie bowiem z tym przepisem, jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy uznał kasację za nieusprawiedliwioną i orzekł jak w sentencji (art. 393¹² k.p.c.).

aw

jg